

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Nicolaev Ghenadie
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin

judecînd, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate, de avocatul Axinte Andrei în numele inculpatului Brodescu Alexandru Grigore, de avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocari Pavel și de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpaților Pavalachi Leonid și Pașa Ion Gheorghe, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 16 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Brodescu Alexandru Grigore, născut la 16.10.1987, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, nr. 5/2, ap. 36,

Cojocari Pavel Pavel, născut la 14.11.1988, originar din mun. Chișinău, domiciliat în s. Gangura, r-nul Ialoveni,

Pașa Ion Gheorghe, născut la 25.10.1985, originar din s. Salcuța, r-nul Căușeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Dacia, nr. 28, ap. 89,

Pavalachi Leonid Leonid, născut la 21.03.1987, originar din or. Criuleni, domiciliat în mun. Chișinău, în s. Budești, str. Mircea cel Bătrîn, nr. 40.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 19.11.2012 – 16.04.2013;
2. Instanța de apel: 16.05.2013 – 19.09.2013;
Rejudecare: 08.07.2014 – 15.12.2014;
3. Instanța de recurs:
  - 1) 14.01.2014 – 03.06.2014, dispusă rejudecarea;
  - 2) 02.03.2015 – 07.04.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 16 aprilie 2013, Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, fiecare.

Brodescu Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie 14000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 10 septembrie 2012, în jurul orei 13.00, inculpații Brodescu Alexandru, Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid, aflându-se în sat. Buțeni, r-nul Hîncești, împreună și prin înțelegere prealabilă între ei, în stradă, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu deosebită obrăznicie, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele, iar inculpatul Brodescu Alexandru și cu o bîță din lemn peste cap și diferite părți ale corpului lui Cortac I., cauzându-i conform concluziei expertizei medico-legale nr. 159 „D” din 19 septembrie 2012, traumă cranio-celebrală, manifestată prin comoție cerebrală, echimoze, excoriații, ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane.

Acțiunile inculpatului Brodescu Alexandru au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Brodescu Alexandru să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, Pașa Ion, Pavalachi Leonid și Cojocari Pavel să fie condamnați în baza art. 287 alin. (3) la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit prevederilor 90 Cod penal pe un termen de probă de 3 ani.

Apelantul a invocat că, instanța de fond nu a dat o apreciere juridică corectă probelor prezentate de acuzare în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Acțiunile inculpaților urmau a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece agravanta ”cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale” este imputabilă tuturor inculpaților, deoarece ei au știut despre utilizarea bîței în procesul actelor huliganice.

Astfel, Al. Brodescu l-a lovit pe pătimit în prezența lui I. Pașa, L. Pavalachi și P. Cojocari, iar ulterior toți inculpații au continuat să lovească victima în același timp, fapt confirmat de către partea vătămată și martorii oculari.

La individualizarea pedepsei, prima instanță a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, aplicînd eronat art. 79 Cod penal față de inculpatul Al. Brodescu.

Instanța incorect a constatat ca circumstanță excepțională lipsa antecedentelor penale la inculpat și caracteristica lui pozitivă, or, aceste circumstanțe urmau a fi reținute numai la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului în limitele sancțiunii normei penale incriminate.

3.1. Inculpații Brodescu Alexandru, Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid, la fel au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitați, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelanții au indicat că, vina lor nu a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată, deoarece partea vătămată a declarat, că în timpul altercației dintre el și inculpatul A. Brodescu, ceilalți inculpați se aflau la 2 metri de ei și nu a văzut ca și aceștia să-i fi aplicat careva lovituri, iar în cadrul urmăririi penale a scris declarațiile sub influența ofițerului de urmărire penală și a procurorului.

Brodescu A. a menționat că, anume partea vătămată Cortac I. la moment prezenta pericol iminent, deoarece s-a apropiat și a încercat să-l lovească cu o bâta, iar inculpatul, apărându-se, i-a luat din mână bâta, a aruncat-o jos și i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu pumnul în față, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate din cadrul cercetării judecătorești, care a menționat că bâta era a lui, iar Brodescu A. l-a lovit cu pumnul și nu cu bâta, că pretenții materiale și morale față de inculpat nu are.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2013, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și admise apelurile inculpaților, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Brodescu Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, iar Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Instanța a constatat că, inculpații Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid au fost învinuiți pentru faptul că la 10 septembrie 2012, în jurul orei 13.00, aflându-se în sat. Buțeni, r-nul Hîncești, împreună și prin înțelegere prealabilă între ei, în stradă, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu deosebită obrăznicie, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele peste cap și diferite părți ale corpului lui Cortac I., cauzându-i, conform concluziei expertizei medico-legale nr. 159 „D” din 19 septembrie 2012, vătămări corporale ușoare.

Inculpatul Brodescu Alexandru, la 10 septembrie 2012, în jurul orei 13.00, aflându-se în sat. Buțeni, r-nul Hîncești, în stradă din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu deosebită obrăznicie, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu

pumnii peste cap și diferite părți ale corpului lui Cortac I., cauzându-i, conform concluziei expertizei medico-legale nr. 159 D din 19 septembrie 2012, vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că nici o probă cercetată în prima instanță și în instanța de apel, nu indică direct că Cojocari P., Pașa I. și Pavalachi L. ar fi comis o infracțiune de "huliganism" și anume l-ar fi maltratat pe Cortac I.

Acțiunile inculpatului Brodescu Alexandru instanța le-a încadrat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc print-un cinism și obrăznicie deosebită.

Instanța a statuat că vina acestuia este integral demonstrată prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Leahu M., Prepeliță V., Groiță A., prin probele scrise administrate în cauză.

Totodată, instanța de apel a menționat că obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale urmează a fi considerate cele care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși n-au fost supuse prelucrării, au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop.

Reieșind din aceste constatări doctrinare și ale practicii judiciare, instanța de apel a considerat că bâta din lemn, anexată la materialele dosarului, nu poate fi considerată ca "obiect special adaptat" aplicat de către inculpatul Brodescu Al. în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice, astfel nefiind constatată circumstanța agravantă a răspunderii penale, prevăzută la al. (3) art. 287 Cod penal.

În susținerea acestor concluzii instanța de apel a indicat că potrivit circumstanțelor de fapt stabilite, bâta din lemn, care figurează în dosar în calitate de corp delict, se afla în microbuzul condus de către partea vătămată, acesta a luat-o din microbuz cu scopul aplicării loviturilor lui Brodescu Al., însă, deoarece ultimul avea o pregătire fizică și aptitudini de luptă, acesta l-a deposedat pe partea vătămată Cortac I. de bâta, pe care a aruncat-o într-o parte, apoi l-a lovit pe Cortac I. cu pumnii peste față și peste diferite părți ale corpului, nefolosind bâta din lemn.

Astfel, instanța de apel a conchis că calificativul analizat al infracțiunii de care este învinuit Brodescu A., nu-i poate fi incriminat acestuia.

De asemenea, nu poate fi incriminat nici calificativul „huliganismul săvârșit de două sau mai multe persoane”, deoarece Cojocari P., Pașa I. și Pavalachi L., nu au întreprins nici-o acțiune ilegală față de partea vătămată Cortac I.

În acest sens instanța de apel a menționat că doar Brodescu A. a avut un motiv real pentru comiterea infracțiunii de huliganism, deoarece anume el conducea automobilul, în care se aflau și prietenii săi Cojocari P., Pașa I. și Pavalachi L., și anume el a reacționat la încălcarea regulilor de circulație rutieră de către Cortac I. prin care s-a creat o situație de accident, manifestată prin comiterea actului huliganic în dorința de clarificare a situației.

În așa fel instanța de apel a considerat, că există legătură cauzală clară între acțiunile părții vătămate și acțiunile care au urmat ale inculpatului Brodescu A., de aceea Brodescu A. urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În prelungirea concluziilor sale instanța de apel a mai indicat că în cazul în care partea vătămată Cortac I. ar fi provocat cu adevărat o situație de accident, inculpatul Brodescu A. urma să se adreseze în mod legal la organele de poliție, pentru constatarea acestor fapte și sancționarea părții vătămate. Cu toate acestea inculpatul Brodescu A., în mod arbitrar, urmărind scopul manifestării bravurii și a unei eventuale pedepse sau reeducări a părții vătămate Cortac I. , a mers după acesta până la stația din s. Buțeni r. Hîncești, unde și s-a produs încălcarea ordinii publice de către Brodescu Al.

Confruntările petrecute între partea vătămată și inculpați, precum și declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale, instanța de apel le-a apreciat critic, considerând că acestea au fost făcute de către acesta din fierbințeală, iar declarațiile lui Cortac I. din cadrul ședinței de judecată impun credibilitate, fiind făcute de către partea vătămată în mod liber, fără emoții, declarații care au fost supuse verificării în instanța de apel, fiind confirmate de către Cortac I.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, instanța de fond corect a apreciat în mod critic declarațiile părții vătămate din cadrul ședinței primei instanțe, constatând că împrejurările relatate de partea vătămată la faza urmăririi penale coroborează cu probele cercetate.

În susținerea argumentelor sale recurentul a indicat că partea vătămată a declarat la urmărirea penală, că inculpații l-au lovit toți patru cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. El a încercat să ia din automobil, de lângă bancheta șoferului, o bătă din lemn, însă nu a reușit, deoarece cineva dintre inculpați i-a luat-o și l-a lovit cu bâta peste corp de câteva ori. Ulterior, de locul conflictului s-a apropiat preotul din sat, pe nume Vasile, care le-a făcut observație și cei patru l-au lăsat în pace, s-au urcat într-un automobil de model „Mazda 626”, cu n.î. „C NX 247”, de culoare bej și au plecat într-o direcție necunoscută.

De asemenea recurentul a indicat că pe parcursul urmăririi penale, partea vătămată a avut confruntări cu toți patru inculpați, în cadrul cărora acesta și-a menținut declarațiile prin care a relatat că toți patru l-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar cineva dintre ei l-a lovit și cu bâta de câteva ori.

Recurentul a insistat asupra faptului, că în plângerea depusă organelor de poliție prin care sesiza săvârșirea infracțiunii, precum și în cadrul cercetării la fața locului, partea vătămată la fel face referire la faptul că a fost bătut de către patru persoane, de aceea declarațiile părții vătămate făcute în ședința judiciară, că a fost lovit ușor de către inculpatul Al. Brodescu urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt combătute inclusiv și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 159 „ D” din 19 septembrie 2012.

Mai mult, recurentul subliniază că instanța nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Prepeliță V., care a declarat că a intervenit în acea altercație, deoarece pe șoferul I. Cortac îl băteau trei sau patru persoane, care se aflau lângă acesta. Astfel, declarațiile părții vătămate, că Cojocari P., Pașa I. și Pavalachi L. se aflau

într-o parte, nu coroborează nici cu declarațiile martorului Prepeșița V.

Prin urmare, recurentul a conchis că probele administrate demonstrează cert că inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive, invocate în apelul procurorului.

5.1. Inculpatul Brodescu Alexandru la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că, el n-a săvârșit careva acțiuni în privința părții vătămate, care ar întruni elementele infracțiunii incriminate, deoarece cel care prezenta pericol iminent era chiar partea vătămată, care s-a apropiat având o bâta din lemn în mână, încercând să-l lovească. Inculpatul doar s-a apărat, a luat bâta din mâna lui I. Cortac și a aruncat-o la pământ, reușind să stopeze acțiunile ilicite ale ultimului îndreptate împotriva sa.

Aceste fapte au fost confirmate prin declarațiile inculpatului Păvălache L., de care instanța de apel urma să țină cont și să le ia în considerare la soluționarea apelului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 iunie 2014, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, din motiv că decizia este contrară prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 2), 3), 414, 417, 419 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nefiind clar pe care le-a admis sau respins.

Astfel, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, adoptând o decizie care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, pronunțată integral la 23 ianuarie 2015, apelurile inculpaților au fost respinse, ca nefondate și admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Brodescu Alexandru, Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid au fost condamnați în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa:

- lui Brodescu Alexandru – 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid – câte 3 ani și 6 luni închisoare fiecăruia, și în privința acestora s-a dispus conform art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de câte 4 ani fiecăruia.

7.1. Pronunțând decizia, instanța de apel a constatat, că la 10 septembrie 2012, în jurul orei 13.00, inculpații Brodescu Alexandru, Cojocari Pavel, Pașa Ion și Pavalachi Leonid, aflându-se în sat. Buțeni, r-nul Hîncești, împreună și prin

înțelegere prealabilă între ei, în stradă, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu deosebită obrăznicie, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele, iar inculpatul Brodescu Alexandru și cu o bătă din lemn peste cap și diferite părți ale corpului, lui Cortac I., cauzându-i ultimului, conform concluziei expertizei medico-legale nr. 159 „D” din 19 septembrie 2012, traumă cranio-celebrală, manifestată prin comotie cerebrală, echimoze, excoriații, ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume ca huliganism agravat, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Instanța a argumentat soluția sa prin faptul că, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, a făcut concluzii greșite în ce privește circumstanțele de fapt și de drept cu privire la învinuirea adusă inculpaților.

Instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate s-a dovedit prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precum și prin probele scrise examinate în cadrul ședințelor de judecată.

De asemenea instanța de apel a considerat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Brodescu A. este necesar de ținut cont de rolul activ al acestuia la comiterea infracțiunii, de circumstanțele atenuante și agravante, personalitatea inculpatului, de aceea reieșind din principiile individualizării pedepsei, i-a stabilit inculpatului Brodescu A. pedeapsa închisorii.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Axinte Andrei în numele inculpatului Brodescu Al., care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, precum și de către avocații Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocari P. și de Pîrvan Dumitru în numele inculpaților Pașa I. și Pavalachi L., prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești în privința acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați.

8.1. În motivarea recursului avocatul Axinte A. indică asupra faptului, că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor, fapt ce a adus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, precum și că în cadrul cercetării judecătorești n-a fost dovedit faptul participării celorlalți inculpați la comiterea infracțiunii.

Avocatul susține în recurs că potrivit declarațiilor inculpatului anume partea vătămată prezenta pericol iminent pentru inculpat, deoarece s-a apropiat și a încercat să-l lovească pe Brodescu Al., iar ultimul, apărându-se, i-a luat din mână bîta, a aruncat-o jos și i-a aplicat o lovitură în față, dar nu cu bîta, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate din cadrul cercetării judecătorești, care în prezent nu are pretenții materiale și morale față de inculpat.

Avocatul consideră că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului Brodescu A. în baza prevederilor art. 287 al.(1) Cod penal și a stabilit inculpatului o pedeapsă individualizată corect, reieșind din faptul lipsei circumstanțelor agravante și atenuante, personalitatea inculpatului, fiindu-i stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate și anume amenda.

Recurentul în susținerea argumentelor sale a invocat temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, iar din textul recursului este evident faptul invocării și a prevederilor p.10) și p.12) al normei citate.

8.2. În motivarea recursurilor sale avocații Scrob Mihail și de Pîrvan Dumitru indică următoarele:

- în dosar nu există probe ce dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, iar probele care au fost puse la baza hotărârilor judecătorești nu sunt pertinente;

- că instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Leahu M., Prepelița V., Groița A., deoarece acestea confirmă nevinovăția inculpaților în cele imputate;

- partea vătămată a declarat că în timpul altercației dintre el și inculpatul Al. Brodescu, ceilalți inculpați se aflau la 2 metri de ei și nu a văzut ca și aceștia să-i fi aplicat careva lovituri, iar în cadrul urmăririi penale a scris declarații sub influență;

- inculpații nu au săvârșit în privința părții vătămate acțiuni, care ar întruni elementele infracțiunii incriminate, deoarece cel care prezenta pericol iminent era anume partea vătămată, care s-a apropiat de ei, având o bătă din lemn în mână, încercând să-l lovească pe Brodescu Al., care doar s-a apărat, a luat bâta din mâna lui I. Cortac și a aruncat-o la pământ, reușind să stopeze acțiunile ilicite ale ultimului, toate aceste fapte fiind confirmate prin declarațiile inculpatului Păvălache L., de care instanța de apel urma să țină cont și să le ia în considerație la soluționarea cauzei.

9. Asupra recursurilor declarate procurorul a depus referință, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că temeiurile invocate de recurenți nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

10. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor dosarului și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile avocaților Scrob Mihail și Pîrvan Dumitru urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar recursul avocatului Axinte Andrei urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate; 2) admite recursul, casează, parțial sau total,

hotărîrea atacată și ia una din următoarele soluții: c) rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

10.1. Avocații în numele inculpaților au invocat în recursuri ca temeiuri de casare pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde;* 12) *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fără a indica în mod expres la care dintre temeiurile prevăzute la p. 6) și p. 8) ale normei citate fac referire și fără a-și motiva sub acest aspect solicitările.*

Colegiul, analizând textul recursurilor, atestă că recurenții își exprimă, de fapt, dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a probelor și în legătură cu aceasta invocă nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.

În acest sens Colegiul penal conchide, că instanța de apel, rejudecând cauza, a cercetat probele și le-a apreciat din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării acestora, ajungând la o concluzie corectă, că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal a fost dovedită pe deplin, stabilindu-le lui Cojocari P., Pașa I. și Pavalachi L. o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

De asemenea Colegiul constată că, instanța de apel, judecând apelurile a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apeluri, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

De asemenea instanța de recurs menționează, că dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției inculpaților în cele imputate, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de aceea criticile formulate de recurenți în acest sens nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, la fel, constatându-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din faptul că în cauza examinată n-au fost constatate prezența erorilor de drept invocate de avocații Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocari P. și de Pîrvan Dumitru în numele inculpaților Pașa I. și Pavalachi L., care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, Colegiul lărgit conchide că, recursurile ordinare declarate de către

aceștia urmează a fi respinse ca inadmisibile.

10.2. Totodată Colegiul menționează că potrivit stipulărilor legale cu privire la efectul devolutiv al recursului și limitele lui, expuse în art. 424 al. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, *fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Potrivit prevederilor art. 427 al. (1) p. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, după cum s-a menționat mai sus, instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatului Brodescu Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, însă, în opinia Colegiului, a individualizat incorect pedeapsa stabilită inculpatului, ajungând neîntemeiat la concluzia privind neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia.

În acest sens Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie una echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Astfel, Colegiul penal atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Brodescu Al., instanța de apel n-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal.

În acest sens Colegiul menționează că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că în privința inculpatului nu sunt întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, totodată instanța de apel n-a motivat imposibilitatea aplicării față de inculpatul Brodescu A. a prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul constată că inculpatului Brodescu A. prin decizia instanței de apel i-a fost aplicată o pedeapsă de 4 ani închisoare, iar celorlalți inculpați o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare, astfel pedeapsa stabilită inculpaților a fost individualizată, reieșind din rolul fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, ținându-se cont de „rolul activ al acestuia (Brodescu A.) la comiterea infracțiunii”, așa cum este indicat în decizia instanței de apel.

Colegiul reține că în motivarea deciziei sale în partea stabilirii pedepsei

instanța de apel a indicat că, în privința lui Brodescu A. n-au fost constatate circumstanțe agravante, acesta nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este încadrat în câmpul muncii, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, cu toate acestea consideră „ că lipsesc temeiuri legale de aplicare în privința inculpatului Brodescu A. a prevederilor art. 90 Cod penal”.

Aceste concluzii ale instanței de apel Colegiul le consideră neîntemeiate și inechitabile, deoarece în privința celorlalți inculpați prevederile art. 90 Cod penal au fost aplicate, fiind stabilite aceleași circumstanțe la individualizarea pedepsei.

Colegiul de asemenea remarcă faptul că, lipsa prejudiciului material în rezultatul infracțiunii n-a fost luată în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului Brodescu A., ci numai în privința celorlalți inculpați, în condițiile în care în ședința instanței de apel partea vătămată n-a declarat că are careva pretenții față de acesta.

Instanța de recurs atestă și faptul că în motivarea individualizării pedepselor stabilite inculpaților instanța de apel a indicat în calitate de circumstanță „ *poziția succesoriului părții vătămate la caz*”.

Cu referire la această constatare a instanței de apel, Colegiul atrage atenția asupra faptului că potrivit legislației și practicii judiciare „*sentința se expune în expresii clare*”, de aceea formularea constatării expuse supra, a instanței de apel, este un defectuoasă, lipsită de sens și întemeiere legală.

Colegiul menționează că potrivit art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidcât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, care se stabilește de la 1 an la 5 ani.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu este rațional ca Brodescu Alexandru să execute real pedeapsa stabilită a închisorii de 4 ani închisoare, deoarece este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, are loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, lipsesc careva pretenții materiale și morale față de inculpat.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia de a admite recursul avocatului Axinte Andrei, din alte motive decât cele invocate, și a dispune casarea parțială a deciziei atacate în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Brodescu A. cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care Brodescu Alexandru Grigore se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal se va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilită acestuia, pe un termen de probă de 4 (patru) ani, obligându-l pe inculpat să nu-și modifice locul de domiciliere fără acordul organului ce pune în executare sentința.

În consecință, recursurile avocaților în numele inculpaților Cojocari Pavel,

Pavalachi Leonid și Pașa Ion urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar recursul avocatului în numele inculpatului Brodescu Alexandru admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în privința ultimului, în latura stabilirii pedepsei.

11. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocari Pavel și de avocatul Pîrvan Dumitru în numele inculpaților Pavalachi Leonid și Pașa Ion Gheorghe, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014 în privința acestora.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Axinte Andrei în numele inculpatului Brodescu Alexandru Grigore, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, în privința lui **Brodescu Alexandru Grigore**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, prin care:

Brodescu Alexandru Grigore se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilită lui **Brodescu Alexandru Grigore**, pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

Inculpatul **Brodescu Alexandru Grigore** urmează a fi eliberat din instituția penitenciară în care se deține, dacă nu execută o altă pedeapsă.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 19 mai 2015.

Președinte	(semnătura)	Ursache Petru
Judecători	(semnătura)	Toma Nadejda
	(semnătura)	Nicolaev Ghenadie
	(semnătura)	Timofti Vladimir
	(semnătura)	Alerguș Constantin